

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما صلوات

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

جهانی شدن و مقایسه آن
با حکومت واحد جهانی
حضرت مهدی (عج)

حبیب الله طاهری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جهانی شدن و مقایسه آن با حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عج)

نویسنده:

حبیب الله طاهری

ناشر چاپی:

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود علیهاالسلام

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	جهانی شدن و مقایسه آن با حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عج)
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۷	جهانی شدن
۷	اشاره
۸	تعاریفی از جهانی شدن
۹	تاریخچه جهانی شدن
۹	موافقان و مخالفان جهانی شدن
۱۰	دلیل موافقان
۱۰	مخالفان
۱۱	جهانی سازی
۱۲	حکومت واحد جهانی حضرت مهدی
۱۳	مقایسه و تمایز
۱۶	پاورقی
۱۷	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

جهانی شدن و مقایسه آن با حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عج)

مشخصات کتاب

نویسنده: حبیب الله طاهری

ناشر: بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود

مقدمه

درباره ی آینده ی بشر، دیدگاه های مختلف وجود دارد. برخی می گویند: «فساد و شر و بدبختی، لازمه ی جدا نشدنی حیات بشری است و به خاطر پیشرفت سریع و حیرت آور فن آوری و صنعت و انباشت سلاح های مُخَرَّب و ویران کننده و سلاح های کشتار جمعی، بشر، به مرحله ای رسیده که گور خود را با دست خود کنده و با نابودی کامل، بیش از یک گام فاصله ندارد. بنابراین، آینده ی بشر، بسیار تاریک و خطرناک است.» گروهی دیگر آینده ی بشر را روشن می بیند. اندیشه ی پیروزی نهایی و تشکیل مدینه ی فاضله و حکومت واحد جهانی بر اساس قسط و عدل، آرزوی دیرینه ی ملت ها و فرهنگ ها است تا جایی که هر یک از طرفداران ادیان الهی می گویند، آینده ی جهان، از آن ما است و هر مذهب و ملّتی، خود را پیروز نهایی می داند و مصلح کلّ و سامان بخش زندگی بشر را از خود می داند. در اسلام، بویژه در مکتب تشیّع، توجه به آینده و تشکیل حکومت واحد جهانی بر اساس قسط و عدل تحت رهبری امام معصوم، جایگاه خاصی دارد. در این رابطه، سخنان بسیاری از رسول گرامی اسلامی (صلی الله علیه و آله و سلّم) و ائمه اطهار (علیهم السّلام) صادر شده است. این مسئله، در تاریخ اسلام، به نام «مهدویّت» مطرح شده است و انتظار فرج، با زندگی آنان عجین گشته است و آنان دائم، در انتظار روزی نشسته اند که آن رجل الهی و مصلح کل، یعنی حضرت حجت بن الحسن امام محمد مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشّریف) ظاهر گشته و آن حکومت واحد عدل جهانی را تشکیل دهد تا بشر به آرزوی دیرینه ی خود برسد و زندگی سعادت مند و فارغ از هر نوع ظلم و ستم و دغدغه ی خاطر را ببیند. ۲- قرن بیستم، در تاریخ حیات بشر، قرنی ویژه و دارای امتیازات منحصر به فرد در میان اعصار و قرون گذشته است بشر، در این قرن، با ابتکار و به کارگیری نبوغ و با تکمیل اختراعات و اکتشافات خویش در زمینه ی معادن و صنعت و با ساخت ماشین آلات و خصوصاً استفاده از اتم، توانست صفحات عظیمی از حیرت و شگفتی را بر پهنای گیتی بر جای گذارد، و با تسلط خویش بر بخش عظیمی از کره ی خاکی و محیط زیست، آن را تسخیر کند. در این قرن، بشر برای نخستین بار، با سفر به کره ی ماه و سایر سیارات، سیر در آسمان ها را شروع کرد تا به اسرار آسمان ها پی ببرد در این قرن، بهره گیری از رایانه، وارد زندگی بشر شد و امروزه، در تمام زمینه های زندگی، اعم از صنعتی، کشاورزی، بهداشتی، تجاری، علمی، فرهنگی، بدون بهره گیری از رایانه، ادامه ی مسیر، میسر نیست. به هر حال، روند تحولات در قرن بیستم، در دهه ی هزار و نهصد و هفتاد میلادی، وارد مرحله ی جدیدی شد و در اواسط دهه ی هزار و نهصد و هشتاد، تقریباً، در تمامی زمینه ها، نشان خود را بر جای گذاشت. در دهه ی هشتاد میلادی، برای رجوع به این دگرگونیها، مفاهیمی مانند جامعه ی فراصنعتی و فرامدرن (پست مدرن) به کار می رفت، اما در دهه ی نود میلادی مفهوم «جهانی شدن» رایج گردید و مفهوم مسلط دوران معاصر شد، به گونه ای که امروز، همه چیز با رجوع به این مفهوم، مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار می گیرد. در ظاهر، امر جهانی شدن، یعنی ره سپردن تمامی جوامع به سوی جهانی وحدت یافته که در آن، همه چیز در سطح جهانی مطرح و نگرسته می شود. جهانی شدن در هر زمینه، دیگر مرز جغرافیایی نمی شناسد. جهانی شدن در زمینه ی اقتصادی، در هر کشوری اتفاق بیفتد، بر اقتصاد دیگران تأثیر می گذارد. با جهانی شدن، بُعد سرمایه نیز مرز ندارد. سرمایه، از یک طرف و اطلاعات در طرف دیگر، بدون مرز، مثل باد می چرخد و به سرعت جابه جا می شود. اینترنت و شبکه های ماهواره ای و خبری،

ارتباطات مستمر و همزمان را بین مردم دنیا برقرار می کنند و دنیا به صورت دهکده ی جهانی در آمده است. [۱]. امروزه، برخی این نتیجه رسیده اند که سعادت و خوش بختی و زندگی فارغ از هر دغدغه، تنها در صورتی است که همه چیز جهانی باشد و تحت حکومت واحد جهانی اداره شود و لذا تمام همت خود را بر این گذاشته اند که همه چیز را جهانی سازند: اقتصاد جهانی؛ تجارت جهانی؛ فرهنگ جهانی؛ سیاست جهانی؛ دهکده جهانی. بنابراین جهانی شدن، امری حتمی و محقق یافته و یا در حال تحقق است پس باید همه خود را با آن وفق دهند. ۳- جهانی شدن در ابعاد گوناگون خود (اقتصاد، فرهنگ، سیاست، مذهب) مباحث مختلفی را می طلبد و این طور هم نیست که به راحتی بتوان اقتصاد، فرهنگ، سیاست و مذهب های مختلف را به صورت واحد جهانی درآورد و یک شبه همه ی مرزها را در هم کویید. جهانی شدن، با چالش های زیادی رو به رو است (بحث های زیادی را می طلبد). ما، در این مقاله، تنها می خواهیم بینیم «جهانی شدن با دین و مذهب، چه تناسبی دارد؟ آیا در این جا نیز با چالش ها روبرو است یا نه، همسو و همگون اند؟». جهانی شدن در رابطه ی با مذهب و دین نیز مباحث بسیاری را می طلبد، مانند: آثار و پیامدهای جهانی شدن بر حیات دینی؛ آینده ی ادیان در فرایند جهانی شدن؛ جهانی شدن و پویایی انتظارات از دین؛ جهانی شدن و حکومت های دینی؛ جهانی شدن و قلمروهای دین؛ جهانی شدن و گفت و گوی ادیان؛ بنیادگرایی و جنبش های ضد جهانی سازی؛ دین های محدود و دین های جهانی؛ حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) و ارتباط آن با مسئله ی جهانی شدن. آن چه در این نوشتار مورد بررسی قرار می گیرد، تنها، مسئله ی حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عج) در مقایسه با جهانی شدن است. ما می خواهیم بینیم «آیا جهانی شدن، همان حکومت جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) است یا غیر آن؟ آیا جهانی شدن، مقدمه ای برای آن حکومت واحد است یا اساساً ربطی با آن ندارد؟ آیا با جهانی سازی و سرانجام جهانی شدن، ما را از تشکیل حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) بی نیاز می کند و یا این که نیاز بشر به آن حکومت عدل جهانی، به جای خود محفوظ است؟ جهانی شدن با آن حکومت عدل جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) چه وجه اشتراک و چه امتیازاتی دارد؟ برای پاسخ به این پرسش ها، نخست باید جهانی شدن و حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) را معرفی کنیم و سپس به مقایسه و سنجش آن دو با هم پردازیم. بنابراین، مطالب اصلی مقاله، تحت عناوین ذیل مورد بررسی قرار می گیرد: ۱. جهانی شدن؛ ۲. حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف)؛ ۳. مقایسه و بررسی وجه اشتراک و تمایز آن دو.

جهانی شدن

اشاره

دکتر سلیمان ایران زاده، جهانی شدن و تحولات استراتژیک در مدیریت و سازمان، ص ۱۹. جهانی شدن، یعنی ره سپردن تمامی جوامع به سوی جهانی وحدت یافته که در آن، همه چیز در سطح جهانی مطرح و نگریسته می شود. در حقیقت، جهانی شدن، به معنای آزادی مطلق کسب و کار، برداشته شدن تمامی موانع از سر راه، جریان یافتن سهل و ساده ی سرمایه و نفوذ آن در تمامی عرصه ها، حرکت روان اطلاعات و امور مائیه و خدمات، تداخل فرهنگ ها آن هم به سوی یک سان شدگی و یکدستی است. البته، تمامی این امور، در مقیاسی جهانی رخ می دهد و هدف نیز دستیابی به بازار واحد جهانی، فارغ از موانع امور تولید و سرمایه گذاری و خدمات و اشتغال خواهد بود. برخی، پا را فراتر گذاشته اند، از حکومت واحد جهانی و پول واحد در سراسر جهان یاد می کنند. [۲]. به نظر گروهی دیگر، جهانی شدن، در حقیقت، فراتر از پدیده ی کلاسیک «دولت - ملت» است. به این معنا که با توجه به رخدادهای عظیم ارتباطی ورود بازیگران جدید به عرصه ی بین المللی، نقش «دولت - ملت» تا حدود زیادی کم رنگ

شده است. در این معنای از جهانی شدن، دولت‌ها، دیگر تصمیم‌گیرندگان اصلی در رویدادها نیستند و قدرت، در سیاست جهانی، از دولت‌های محصور در مرزها به دولت‌هایی منتقل می‌شود که قادر به تکاپو در جهان‌اند. گروهی نیز جهانی شدن را به عنوان گسترش روند رو به توسعه‌ی تجارت جهانی دانسته‌اند که اکنون بازیگرانی از جنوب نیز به آن پیوسته‌اند. کاربرد اصطلاح «جهانی شدن» به دو کتابی بر می‌گردد که در سال هزار و نهصد و هفتاد میلادی انتشار یافت. کتاب نخست «جنگ و صلح در دهکده‌ی جهانی» تألیف مارشال مک‌لوهان و کتاب دوم، نوشته برژینسکی، مسئول سابق شورای امنیت ملی آمریکا در دوران ریاست جمهوری ریگان بود. مباحث کتاب نخست، بر نقش پیشرفت و سائل ارتباطی در تبدیل دنیا به دهکده‌ی واحد جهانی متمرکز بود. در حالی که بحث اصلی کتاب دوم، درباره‌ی نقشی بود که آمریکا می‌بایست برای رهبری جهان و ارائه‌ی نمونه‌ی جامعه‌ی مدرن‌سیم به عهده می‌گرفت. [۳]. در عمل، بیش‌تر توافق‌های سیاسی و اقتصادی که پس از دو جنگ جهانی خسارت بار، بین مجموع کشورهای جهان انجام گرفته و به نوعی، زمینه‌ساز همزیستی و همکاری بین‌المللی شده است، طلایه دار تحوّل بوده که «جهانی شدن» نامیده می‌شود. این پدیده، روندی از دگرگونی را به نمایش می‌گذارد که از مرزهای سیاست و اقتصاد فراتر می‌رود و دانش، فرهنگ و شیوه‌ی زندگی را نیز در بر می‌گیرد. از این جهت، جهانی شدن، چند بُعدی است و قابل تسری به مشکل‌های گوناگون عمل اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، حقوقی، فرهنگی، نظامی، فن‌آوری، محیط زیست،... است. بعضی از صاحب‌نظران، ویژگی‌های پنج‌گانه‌ی زیر را برای جهانی شدن مطرح کرده‌اند: ۱- گسترش کمپانی‌های چندملیتی؛ اهمیت شرکت‌ها در نظام جهانی، بیش از اهمیت دولت‌ها است. به عبارت دیگر، دولت‌های ملی، جای خود را به کمپانی‌های بزرگ چندملیتی داده‌اند و کشورهای مختلف جهان با کمپانی‌های بزرگ خود مشخص می‌شوند. ۲- پیوستگی بازارهای مالی و بورس جهانی؛ این پیوستگی، آن قدر سریع است که در سالهای اخیر، روزانه، میلیاردها دلار در بازارهای جهانی رد و بدل می‌شود. ۳- گسترش ارتباطات ماهواره‌ای و شبکه‌ای و به دنبال آن گسترش داد و ستدهای فرهنگی در سطح جهان؛ گروهی، جهانی شدن را از کانال ارتباطات و داد و ستدهای فرهنگی می‌نگرند. ۴- گسترش شبکه حمل و نقل بین‌المللی و کاهش شدید هزینه‌های مربوط؛ این امر، فرایند جهانی شدن را تسهیل کرده است و موجب شده است که دنیا به رسمیت ادغام و وحدت حرکت کند. ۵- تقسیم کار گسترده، بر اساس مباحث اقتصاددانان و جامعه‌شناسان، اقتصاد، وقتی شکوفا و بزرگ و پیچیده می‌شود که تقسیم کار اجتماعی، در آن گسترده‌تر می‌شود، و به همین نسبت، دنیا هم وارد تقسیم کار گسترده‌ای شده است. [۴]. هر چند که جهانی شدن، پدیده‌ای صرفاً اقتصادی نیست، لکن اقتصاد، با اهمیت‌ترین بُعد آن است؛ زیرا، در نظام سرمایه‌داری که سودای رهبری جهان کنونی را در سر دارد، سیاست و فرهنگ - که دو محور اصلی دیگر جهانی شدن است - تا حد زیادی تحت تأثیر سیاست‌گذاری اقتصادی قرار دارد. لذا سازمانهای بین‌المللی، عمدتاً، در محور اقتصاد تنظیم شده‌اند. سازمانهای اقتصادی بین‌المللی و اتحادیه‌های اقتصادی منطقه‌ای، نظیر «آ.سه.آن»، «نفتا»، «اگو»، ادغام بازارهای مالی، اتحاد پولی کشورهای اروپایی، ادغام بانک‌های بزرگ جهان، تأسیس سازمان تجارت جهانی، آزادسازی تبادل کالا و نقل و انتقال سرمایه بین کشورها، ادغام شرکت‌های تولیدی بزرگ، از این قبیل‌اند.

تعاریفی از جهانی شدن

به نظر می‌رسد با همه‌ی تعاریفی که از جهانی شدن ارائه شده، تاکنون، تعریف روشن و جامعی از آن ارائه نشده است؛ زیرا، اولاً، این پدیده هنوز به حد تکامل نهایی خود نرسیده و هنوز دست‌خوش تحوّل است و هر روز، وجه تازه‌ای از ابعاد گوناگون آن مشخص و نمایان می‌شود. ثانیاً، هر کسی در مقام تعریف، بُعدی از ابعاد آن را بازگو می‌کند. اغلب، به بُعد اقتصادی آن توجه کرده‌اند. به هر حال به برخی از تعاریف اشاره می‌کنیم: ۱- جهانی شدن، فرایندی است اجتماعی که در آن، قید و بندهای

جغرافیایی که بر روابط اجتماعی و فرهنگی سایه افکنده است، از بین می رود و مردم به طور فزاینده، از کاهش این قید و بندها آگاه می شوند. [۵]. ۲۰- «کاستل» با اشاره به عصر اطلاعات، جهانی شدن را ظهور نوعی جامعه‌ی شبکه‌ای می داند که در ادامه‌ی حرکت سرمایه‌داری، پهنه‌ی اقتصاد و جامعه و فرهنگ را در بر می گیرد. ۳- «جان تام لینسون» جهانی شدن را فرایند توسعه‌ی سریع پیوندهای پیچیده میان جوامع و فرهنگ‌ها و نهادها و افراد در سراسر جهان معرفی می کند. ۴- «هاروی» این فرایند را در بردارنده‌ی دو مفهوم فشردگی زمان و مکان و کاهش فاصله‌ها تلقی می کند. در واقع، طبق این نظر، فشردگی زمان و مکان، مهم ترین ویژگی جهانی شدن است؛ یعنی، فاصله کم می شود و یا از بین می رود، و زمان لازم برای پیمودن فاصله‌ها کاهش می یابد و جهان بیش از پیش کوچک تر به نظر می رسد و انسان‌ها و جوامع، به طریقی به هم نزدیک تر می شوند. پس جهانی شدن، فرایندی است که روابط اجتماعی را بسط می دهد و در سه حوزه‌ی اقتصاد و فرهنگ و سیاست، صادق است و بستر جریان این روابط را از متن محلی به متن جهانی تغییر می دهد. [۶].

تاریخچه جهانی شدن

ریشه‌های تاریخی جهانی شدن را می توان به عمق تاریخ بشر و به زمان‌های قدیم مربوط دانست. طبق نظر جامعه‌شناسان و باستان‌شناسان، زندگی بشر، از زندگی‌های محدود خانوادگی و انفرادی در جنگل‌ها و غارها و پناهگاه‌ها شروع شده و به تدریج، به جمعیت‌های عشره‌ای و قبیله‌ای و اجتماعات محدود در کنار چشمه‌ها و رودخانه‌ها تبدیل شده، بعداً، همین‌ها، روستاها و واحدهای کوچک شده‌اند، و سپس شهرها تشکیل شده، و از شهرها، به تدریج، به کشورها و دولت‌ها پدید آمده‌اند. بنابراین، در مجموع، زندگی بشر، به سوی جهانی شدن در حرکت است؛ یعنی، هر چه که به پیش می رویم، تفرقه‌ها کم و تجمع‌ها زیاد می شود و هر چه که به عقب برگردیم، به تفرقه‌های بیش تر می رسیم. لذا می گویند، جهانی شدن، یک امر طبیعی است. البته، این حرکت، در قرون اخیر، سرعت بیش تر به خود گرفته است و دیگر به صورت گذشته، کند حرکت نمی کند؛ زیرا، با در اختیار گرفتن ابزارهای مثل بُخار و اختراع ماشین و وسائل ارتباط جمعی و دریایی و زمینی و هوایی و توسعه‌ی راه‌ها، به تدریج، کشورها، تبدیل به منطقه‌ها و حکومت‌های منطقه‌ای می شوند، و چون این جهانی شدن، در ابعاد مختلف اقتصادی و فرهنگی و سیاسی، شکل می گیرد، قهراً، بلوک‌ها درست می شود و معلوم است وقتی ارتباطات بشر با ماهواره و اینترنت انجام گیرد، حرکت به سوی جهانی شدن، با سرعت و شتاب بیش تری انجام خواهد گرفت. آنانی که به این نحو، به سابقه‌ی تاریخی جهانی شدن معتقدند، می گویند، جهانی شدن، فرایندی است که از ابتدای تاریخ بشر وجود داشته و از همان زمان تأثیرات آن رو به فزونی بوده است، اما اخیراً، یک شتاب ناگهانی در آن پدیدار شده است. [۷]. در مقابل این نظریه، بعضی‌ها، می گویند: جهانی شدن، بانوگرایی و توسعه‌ی سرمایه‌داری همزمان بوده است، اما اخیراً، در آن، شتاب ناگهانی به وجود آمده است. بعضی‌ها نیز عقیده بر این است که جهانی شدن، فرایند متأخر است که با سایر فرایندهای اجتماعی، نظیر فرا صنعتی شدن، فرانوگرایی یا شالوده‌شکنی سرمایه‌داری همراه است. [۸]. به نظر می رسد که حق، با نظر اول است. گرچه جهش و شتاب آن، همزمان با سرمایه‌داری و پیدایش وسائل ارتباط جمعی است. جهانی شدن، به طور نامنظم، از طریق توسعه‌ی امپراطوری‌های مختلف قدیمی و غارت و تاراج و تجارت دریایی و نیز گسترش آرمان‌های مذهبی، تحوّل یافته است. جهانی شدن به شیوه‌ای که امروز شاهد آن هستیم، از قرن پانزدهم و شانزدهم، یعنی آغاز عصر جدید، شروع شد. در اروپای قرون وسطی، حرکت جهانی شدن، بسیار کند بوده است و پس از انقلاب صنعتی است که این موضوع، شدت پیدا کرده است.

موافقان و مخالفان جهانی شدن

درباره ی جهانی شدن، دو نظر مخالف وجود دارد. عده ای بر موافقت و پذیرش بی چون و چرای آن تأکید دارند و عده ای هم بر رد آن، و هر کدام نیز برای خود به دلایلی تمسک کرده اند:

دلیل موافقان

موافقان جهانی شدن، به پذیرش آن، بدون هیچ دغدغه و نگرانی، دعوت می کنند و می گویند، جهانی شدن، به کشورهای فقیر کمک می کند و فرصت های تازه ای برای آنان فراهم می کند آنان می گویند، با توجه به ارتباطی که بین اقتصاد و فن آوری وجود دارد، راهی جز پذیرش جهانی شدن به عنوان ویژگی عصری که در آن زندگی می کنیم، وجود ندارد. اینان، برای صحت مدّعی خود، دلیل هایی دارند که به آن ها اشاره می شود: ۱- از آغاز دهه ی هشتاد میلادی، تعداد قابل توجهی از کشورها، به آن ملحق شده و یا به طور مستقیم از طریق اقتصاد بازار آزاد، از آثار آن بهره مند شده اند. برای مثال، گسترده ی جهانی نظام سرمایه داری، از بیست درصد سکنه ی دنیا در دهه هفتاد میلادی به میزان نود درصد در دهه ی نود میلادی رسیده است و این اتفاق، حاکی از جذب بیش تر مردم در اقتصاد سرمایه داری جهانی است. ۲- در شرایط کنونی، میزان تجارت جهانی، بیش تر از دهه های قبل است. کاهش قابل توجه در قیمت مسافرت های هوایی و دریایی به گسترش بیش از پیش مرزهای تجارت جهانی منجر شده است. در این چهارچوب، نه تنها میزان تجارت جهانی، افزایش بی سابقه یافته است، بلکه شکل آن نیز دچار دگرذیسی کامل شده است. ۳- بازارهای مالی جهانی، رشد کرده است، این رشد، از دهه ی هفتاد میلادی، با سودآوری قابل توجه بازارهای مالی ساحلی و گردش وسیع جریان پولی خارج از حوزه ی اقتدار ملی، همراه شده است. ۴- تحرک جهانی به تحرک جمعیت کمک کرده است. پناهندگان بی شماری به عنوان نیروی کار مهاجر قابل توجه، در جهان پراکنده شده اند. ۵- هر چند شرکت های چند ملیتی تا دهه ی هفتاد میلاد، شکلی مطلق و متصلب داشتند، اما در حال حاضر، شیوه و شکل جدیدی از مؤسسه های جهانی پیدا شده اند که با بسط تجارت در سرتاسر دنیا، تحقیقات وسیعی در زمینه ی توسعه ی تولید در مناطق مختلف را با پذیرش سهامداران از سرتاسر جهان ممکن کرده اند. ۶- جهانی شدن، فرایندی از یک توسعه ی اجتماعی است که به تشدید خود آگاهی جهانی منجر می شود. ۷- روند رو به رشد همبستگی اقتصادی، در آینده، منجر به وابستگی های اجتماعی خواهد شد. ۸- با توجه به رشد پیچیده و روز به روز ارتباطات، خود آگاهی جهانی، شدت پیدا می کند بنابراین، نایستی رشد شبکه های ارتباطی جهان گستر، مثل کابل های تلویزیونی و شبکه های آماری را انکار کرد و اهمیت آن را نادیده گرفت. [۹] ۹- باز شدن اقتصادها و فرهنگ های ملی در ابعاد داخلی و خارجی، رشد منطقه گرایی در پی تهدید بازار ملی کشورها، ایجاد محیطی کاملاً رقابتی، تحریک احساسات ملی و محلی، رونق پیدا کردن برخی شهرها و واحدها منطقه ای به عنوان مراکز اقتصادی جهان، افزایش بهره وری، بهبود شرایط زندگی برای عموم مردم، به طور کلی، و برای عده ای بیش از دیگران، انتقال فن آوری به کشورهای در حال توسعه و... از دیگر دلیل های اینان است.

مخالفان

دلیل مخالفان، در مورد فوائد و منابع بر شمرده شده درباره ی جهانی شدن. تردید دارند و معتقدند، این پدیده، بر ایده نولوژی و مفاهیم لیبرالیزم استوار است و هدف اش، تحمیل الگوی آمریکایی و سلطه ی آمریکا بر جهان است و تنها منافع ایالات متحده و همراهان او و کشورهای پیشرفته را تأمین می کند. در این شکل از جهانی شدن، تنها، بیست درصد جمعیت بهره مند، و هشتاد درصد بقیه، در حاشیه هستند و این امر با مفهوم نظام جهانی متوازن، سازگار نیست، بلکه معنای سیطره و تحکم و سلطه گری از آن استفاده می شود. جهانی شدن فرهنگی، یعنی سیطره ی فرهنگ غربی بر دیگر فرهنگ ها، و این، یعنی اوج سیطره ی استعماری به

هر حال، در جمع بندی نهایی، آثار منفی جهانی شدن را می توان در موارد زیر خلاصه کرد: ۱- بحران دولت ملی که منظور از آن، مسلط نبودن دولت بر منابع درآمد خود و دست برداشتن دولت از نقش های اقتصادی و اجتماعی خویش است. در نتیجه، جهانی شدن اقتصاد حاصل می شود و شرکت های چند ملیتی، به نیابت از دولت ملی، به آن نقش ها می پردازند. ۲- بحران های مالی که کشورهای گوناگون جهان، به خاطر وحدت بازار مالی و معاملات جهانی بورس دچار آن می شوند، از دیگر آثار منفی است. اولین آن ها بحران مالی مکزیک در سال هزار و نهصد و نود و چهار میلادی و آخرین مورد آن، بحران مالی در کشورهای جنوب شرق آسیا بود. این بحران ها، تا این تاریخ ادامه دارد. ۳- پیامدهای اجتماعی ناشی از اصلاحات ساختار اقتصادی مورد نظر مؤسسات بین المللی، از جمله صندوق بین المللی پول و بانک جهانی مانند گسترش بیکاری، گسترش فقر، پائین آمدن دستمزدها. ۴- تسلط فرهنگ غربی بر دیگر فرهنگ ها به شکل تلاش برای مسخ کردن هویت فرهنگی ملت های دیگر و مطرح کردن فرهنگ غربی (با جنبه های مثبت و منفی آن) به عنوان جایگزین. ۵- موافقت نامه هایی که کشورهای پیشرفته مطرح کرده اند که مهم ترین آن ها، موافقت نامه ی آزادی سرمایه گذاری است. این موافقت نامه، به سرمایه گذاری خارجی در نقاط مختلف جهان آزادی می بخشد، و معنای آن، تسلط کشورهای پیشرفته بر ثروت های کشورهای در حال رشد است؛ چون، این کشورها، از لحاظ اقتصادی و مالی و فن آوری، هموزن و همپایه نیستند. [۱۰]. ۶- جهانی شدن، سبب کاهش اهمیت کالاهای اولیه (مواد اولیه) می شود. ۷- جهانی شدن، به افزایش فاصله و نابرابر میان ملت ها و مناطق گرایش دارد. از این رو به عنوان یک ساختار در دست قدرت مندان اقتصادی، آنان را قدرت مندتر و فقرا را فقیرتر می کند. ۸- جهانی شدن، سبب به مخاطره افتادن محیط زیست می شود.

جهانی سازی

جهانی سازی یا به تعبیر دیگر جهانی کردن اقتصاد و فرهنگ و سیاست، غیر از جهانی شدن به صورت طبیعی است؛ زیرا، جهانی شدن تا آن جا که مربوط به پیشرفت های فنی و علمی و اجتماعی، و متناسب با وضعیت تاریخی و اجتماعی بشر امروز است، امری قابل فهم و طبیعی است، اما آن چه امروزه از جهانی شدن اراده می شود، تنها این امر طبیعی نیست، بلکه ورای این اصطلاح و فرایند و حرکت، یک اراده وجود دارد و آن، این است که نوعی روش و منش و سیاست و منافع، به عنوان روش و منش و منافع جهانی بر بشریت تحمیل می شود. البته، این، امری خطرناک است؛ زیرا، می خواهد یک نوع منافع و یک نوع بینش را به عنوان الگو معرفی کند و همه ی زندگی و جهان را با یک معیار خاص اندازه گیری کند. عدم تساوی دولت ها و ملت ها، سبب می شود تا آنان که صاحب علم و فن آوری هستند، یک امر غیر طبیعی را بر کشورهای دارای اقتصاد ضعیف تر تحمیل کنند و سعی کنند جهان بر مدار منافع آنان بچرخد. آمریکا و قدرت های بزرگ دیگر، با دارا بودن توانایی های سیاسی و اقتصادی و نظامی، در عمل، رهبری جهانی سازی را به دست گرفته اند و سوار بر این جریان طبیعی جهانی شدن، می خواهند آن را به سود خود عملی سازند. به تعبیر دیگر، دارند از این جریان طبیعی جهانی شدن، سوء استفاده می کنند. به خاطر همین سوء استفاده ها است که در باره ی جهانی شدن، پرسش های بسیاری مطرح می شود: «آیا جهانی شدن، یک پدیده ی طبیعی است که در اثر پیشرفت علم فن آوری به وجود آمده یا پدیده ای طراحی شده از سوی سرمایه داری و سرمایه داران است؟ آیا همه ی کشورها، ناگزیرند به این جریان پیوندند یا راهی برای گریز وجود دارد؟ در این صورت، آیا پیوستن به آن، به نفع کشورهای در حال توسعه است یا نه؟ آیا جهانی شدن یا جهانی سازی، با آموزه های اسلام سازگار است یا ناسازگار؟». با دقت در ساز کارهای جهانی شدن و جهانی سازی، روشن می شود که جهانی شدن، امری طبیعی است و پیوستن به آن، مانعی ندارد، بلکه به نفع همه ی کشورها است، ولی آن چه امروزه در جهان مشاهده می شود، جهانی سازی است که همراه با بی عدالتی و تجاوز و تحمیل اقتصاد و فرهنگ و سیاست خاص بر جهان است. آن چه صاحب نظران را وادار به مخالفت می کند و مردم را علیه آن به تظاهرات وا می دارد، جهانی کردن است نه جهانی

شدن.

حکومت واحد جهانی حضرت مهدی

حکومت واحد جهانی امام محمد مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) در حقیقت، پاسخی است به نگرانی بشر از آینده ی خود. شیعیان، آینده ی روشنی را برای زندگی انسان پیش بینی می کنند و امید به زندگی در قالب «انتظار فرج» به زندگی شیعیان، معنا و گرمی می بخشد. یک شیعه، هیچ گاه از آینده ی خود نگران نیست، چنان که اکثر متدینان به ادیان نیز نگران نیستند و آینده ی بشر را تحت لوای مصلح کل، روشن می بینند، ولی آموزه های شیعی این امتیاز را دارد که از روشنی و وضوح فراوان برخوردار است. با دقت در دعوت و آموزه های اسلام، معلوم می گردد که هدف اش متحد کردن ملت‌ها و برداشتن دیوار امتیازات و اعتبارات لغو و بی اثر و برقرار کردن کلمه ی واحد و همکاری و ارتباطی است که ریشه و پایه آن، کلمه ی توحید و ایمان و عقیده به آن است. اسلام می خواهد تمام اختلافات و جدایی ها را که به نام های گوناگون پدید آمده، با عقیده ی توحید از میان بردارد. اختلافات نژادی، طبقاتی، ملی، وطنی، جغرافیایی، مسلکی، حزبی، زبانی، همه باید از میان برود و سبب امتیاز و افتخار نباشد، حتی باید اختلافات دینی هم، کنار گذاشته شود و همه باید تسلیم فرمان خدا باشند: (قُلْ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ...) [۱۱] اسلام، برای بشر، رسیدن به چنین روزی را پیش بینی کرده و در حدودی که وظیفه ی تشریح است، مقدمات آن را نیز فراهم ساخته و عملی شدن آن را موکول به آماده شدن زمینه ی کامل آن کرده است. همان طور که در مطلب پیشین (جهانی شدن) اشاره شد، جریان اوضاع جهانی و پیشرفت هایی که نصیب بشر در امور مادی و صناعی شده است و روابط نزدیکی که به واسطه ی وسائل ارتباط کنونی با هم پیدا کرده اند، همه را به یک اتحاد واقعی و همکاری صمیمانه ی روحانی و برادری حقیقی بیش تر محتاج کرده است. هر چه جلوتر برویم، این احتیاج را بیش تر احساس می کنیم؛ یعنی، آن دهکده ی جهانی که دانشمندان غربی در قرن بیستم احتمال آن را داده اند، اسلام، در هزار و چهارصد سال قبل، با تأکید فراوان و قطعیت و حتمیت، آن را خبر داده و حتی کیفیت وقوع آن و نحوه ی حکومت در آن دهکده ی جهانی و رهبری آن نظام را به طور وضوح و آشکارا، معین کرده است و خبر داده که دین حاکم در آن حکومت جهانی، اسلام، و پیروزی از آن مستضعفان و صالحان و غلبه ی ایمان بر کفر است و حاکم آن حکومت، شخصی از تبار ابراهیم و نبیره محمد (صلی الله علیه و آله وسلم) و فرزند زهرا و علی (سلام الله علیهم) است و نام او، «محمد» و کنیه ی او «ابوالقاسم» و لقب او، «قائم» است. اینک به برخی از آیات و روایات این موضوع و این که «روزی خواهد آمد که دین غالب در روی کره ی زمین، دین اسلام است» و «پیروزی از آن مستضعفان است» و «صالحان وارث زمین اند» و «در همه ی جای کره زمین، عدل حاکم خواهد شد» و «این که همه ی دین ها در عصر ظهور حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) خواهد بود»، اشاره می کنیم و تفصیل آن را به کتب مفصل وا می گذاریم. (وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرُثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ) [۱۲]

؛ در زبور داوود نوشته ایم که صالحان از بندگان من، وارث زمین خواهند شد. در تفسیر مجمع البیان طبرسی، ذیل این آیه، از امام باقر (علیه السلام) نقل شده که آن حضرت فرمود: «وَهُمْ أَصْحَابُ الْمَهْدِي فِي آخِرِ الزَّمَانِ؛ آنان، همان یاران حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) در آخر الزمان اند». (وَعَيْدَ اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا فِيكُمْ وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا...) [۱۳]. در این آیه ی شریف، سه وعده ی صریح به مؤمنان وارسته و دارای عمل صالح داده شده است: ۱- استخلاف در زمین؛ یعنی، حکومت، در کل کره ی زمین. به عنوان نمایندگی خدا که حکومت حق و عدالت است. ۲- تمکین دین؛ یعنی، نفوذ معنوی و حکومت قوانین الهی بر تمام پهنه ی زمین. ۳- تبدیل خوف به امتیث؛ یعنی، برطرف شدن تمام عوامل ترس و ناامنی و جایگزین شدن امتیث کامل و آرامش در همه ی روی زمین. در تفسیر مجمع البیان ذیل این آیه از امام زین العابدین (علیه السلام) نقل شده که فرمود: «هُم - وَاللَّهِ! - شَيْعَتُنَا أَهْلَ الْبَيْتِ يَفْعَلُ

اللَّهِ ذَالِكُمْ بِهَمْ عَلَى يَدَيْ رَجُلٍ مِّنَّا وَهُوَ مَهْدِي هَيْدِهِ الْأَمَّةُ؛ این گروه به خدا قسم! - همان پیروان ما هستند که خداوند به وسیله ی مردی از خاندان ما، این موضوع را تحقق می بخشد و او، مهدی این امت است.» (هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ) [۱۴]؛ خداوند، رسول خود را با هدایت و دین حق فرستاد تا دین حق او، بر همه ی ادیان، غالب آید. هر چند مشرکان به این کار راضی نباشند. در روایت آمده که علی (علیه السلام) هنگام تلاوت این آیه از یاران خود پرسید: «آیا این پیروزی حاصل شده است؟». گفتند: «آری». فرمود: کَلَّا! هُوَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ! حَتَّى لَا يَبْقَى قَرْيَةٌ إِلَّا وَيُنَادِي بِشَهَادَةِ إِنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بَكَرَةً وَعَشِيًّا؛ نه! سوگند به کسی که جانم به دست او است! این پیروزی، آشکار نمی شود مگر زمانی که هیچ آبادی روی زمین باقی نماند، مگر آن که صبح و شما بانگ لا إلهَ إلاَّ اللهُ از آن به گوش رسد.» [۱۵]. امام باقر (علیه السلام) فرمود: «ان ذَالِكُمْ يَكُونُ عِنْدَ خُرُوجِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ فَلَا يَبْقَى أَحَدٌ إِلَّا أَقْرَبَ بِمُحَمَّدٍ؛ این پیروزی. به هنگام قیام است. مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) از آل محمد (صلی الله علیه وآله وسلم) خواهد بود؛ آن چنانکه هیچ کس در جهان باقی نمی ماند مگر آن که اقرار به رسالت محمد (صلی الله علیه وآله وسلم)، خواهد کرد.» از این آیات و روایات به روشنی استفاده می شود که: ۱- سرانجام، صالحان اند که وارث کل زمین اند، نه شرق یا غرب، جنوب یا شمال آن. ۲- افراد شایسته، جانشین پیشینیان در کل کره ی زمین اند و قدرت شان در همه جای عالم ظاهری می شود. ۳- دین اسلام غالب بر همه ی ادیان، در جای جای کره ی زمین حاکم خواهد شد. ۴- همه ی این ها در عصر ظهور حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) واقع خواهد شد. نتیجه این که حکومت مهدی (علیه السلام) حکومتی جهانی خواهد بود و این حکومت واحد جهانی، جزء وعده های الهی است که تخلف ندارد؛ زیرا، اَنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ. [۱۶]. بنابراین، اعتقاد به تشکیل حکومت واحد جهانی، نشئت گرفته از قرآن کریم و روایات اهل بیت (علیهم السلام) است که خداوند وعده ی تحقق آن بر اداره و تخلفی نخواهد داشت.

مقایسه و تمایز

پس از روشن شدن معنای جهانی شدن و حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) اینک جای طرح سؤالاتی است که در مقدمه به آن ها اشاره شده است. در پاسخ این پرسش ها می گوئیم، یقیناً، نمی توان حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) را منطبق با جهانی شدن دانست، هر چند اگر جهانی شدن به صورت طبیعی خود به پیش برود، می تواند زمینه ساز آن حکومت باشد، اما همین که صاحب نظران دنیا، در اصل تشکیل حکومت واحد جهانی، با اسلام مکتب تشیع هم‌نوا شده اند، خود، امری ارزش مند است؛ زیرا، تا دیروز، تشکیل حکومت واحد جهانی تحت نظر امام معصوم، برای دنیا قابل پذیرش نبود و آن را به صورت امری عجیب و باورنکردنی مطرح می کردند، ولی امروزه، خود، آن را به صورت قطعی و امری اجتناب ناپذیر می دانند. بنابراین، جهان، به تدریج، خود را برای پذیرش حکومت واحد جهانی آماده می سازد، زمینه ی فکری بشر برای اجرای این طرح مهیا می شود. اگر تا دیروز، حکومت واحد جهانی، صرفاً یک عقیده ی اسلامی شیعی بود، امروز، آنان هستند که انسان ها را به پذیرش و اجرای این طرح که امری ضروری و حیاتی است، دعوت می کنند و موضوع جهانی سازی چیزی غیر از این نیست. به هر حال، جهانی شدن، تنها در همین حد از انطباق کلی با حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) است و گر نه کسی نمی تواند جهانی شدن را کاملاً منطبق با حکومت حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) بداند. حکومتی را که اسلام مطرح کرد، دارای خصوصیات است که اساساً در فکر محدود بشر نمی گنجد تا طرح آن را بدهد. بر فرض که حکومت پیشنهادی بشر، روزی در دنیا پیاده شود، یقیناً، همانند سایر سازمان های بین المللی، وسیله ای برای تسلط اقویا بر ضعفا و گسترش ظلم مدرن در عالم، و سرانجام، باعث زحمت و سلب آزادی و آسایش مردم خواهد بود؛ و بر این اساس ایمان به خدا و اعتقاد به روز جزا و اعتقاد واقعی افراد به حقوق و آزادی های دیگران، به وجود نمی آید. بنابراین، چنین

حکومتی، نه به وجود می‌آید و نه بر فرض وجود، ضامن اجرایی خواهد داشت و نه شهوات و غرائز آدمی را که محرک او در جنگ و فتنه است، مهار می‌کند و نه می‌تواند یک برادری ایمانی و انسانی در عالم به وجود آورد، اما حکومت واحد جهانی که در اسلام مطرح است، هم ضامن اجرایی دارد و هم عقیده و ایمان از آن پشتیبانی می‌کند و هم مردم را برادر می‌سازد و هم غرائز و امیال را راهنمایی می‌کند. در پایان، به برخی از امتیازات حکومت مورد نظر اسلام و بر حکومت جهانی در جهانی سازی دنیا، اشاره می‌کنیم: ۱- حکومت واحد جهانی اسلامی، تحت رهبری افراد صالح و وارسته و شخصیت‌های برجسته‌ی دینی که معصوم از خطا و یا تالی تلو معصوم اند، ایجاد می‌شود و قانون خدا در آن جامعه حاکم است، ولی حکومت واحد جهانی پیشنهادی، تحت نظر و اشراف قدرت‌مندان و زورمداران و ستمگران ایجاد می‌شود. شاید این مدعا، «حق و تو»یی است که آنان برای خود در سازمان ملل گذاشته‌اند. توضیح آن که جهانی شدن، به سازمان ملل احتیاج دارد، لذا سازمان ملل به وجود آمد. طبیعی بود که در دنیای مرتبط و دنیایی که خطر جنگ و نزاع و کشمکش آن را تهدید می‌کرد، سازمان ملل برای پیشبرد اهداف اش نیاز به چیزی داشت که «منشور ملل» نام گرفت، ولی آنان دخالت کردند و حقوق بشری نوشتند که منافع ناعادلانه آنان را تأمین کند، قدرت‌هایی مانند آمریکا، انگلیس، فرانسه و... دست به دست هم دادند و امتیازی به نام «حق و تو» را برای خود قرار دادند. تا در مقابل تصمیمات عاقلانه‌ی دنیا که مخالف منافع آنان است، بایستند! «حق و تو» حقی ظالمانه و خطرناک است که آنان برای خود قرار داده‌اند. در حکومت واحد جهانی و در خانواده‌ی بزرگ بشریت کسانی که سرتاپا اسیر هوای نفس‌اند و از لحاظ اخلاقی منحط و ذلیل‌اند و نمی‌توانند فراتر از تعصبات خود عمل کنند و بسیار مغرور و ظالم و متعصب‌اند و همه‌ی بشریت را در خدمت خود می‌بینند، «حق و تو» دارند. این حق و تو، سبب می‌شود که جهان را به دوران دیکتاتوری اول برگردانند و قانون جنگل را حاکم کنند که هر کس زورش بیش تر است، باقی بماند و ضعیف‌ترها نابود شوند؛ یعنی، همان چیزی که امروزه شاهد آنیم و «تو»هایی که آمریکا به نفع اسرائیل و بر ضرر فلسطینیان ستم‌دیده در سازمان ملل اعمال می‌کند. اینجا است که می‌گوییم، حکومت جهانی پیشنهادی آنان، یا محقق پیدا نمی‌کند و اگر هم تحقق پیدا کند، هیچ ضمانت اجرایی برای اجرای صحیحی آن در جهت منافع و سعادت و رفاه بشر وجود ندارد. ۲- امتیاز دیگر جامعه‌ی جهانی اسلامی، بر جهانی شدن، این است که محور تمام یک امور در این جامعه، خدا و احکام خدا است و تعالیم اسلامی برای اداره‌ی جامعه‌ی جهانی کافی است، ولی در جهانی شدن و جهانی سازی. محور، قوانین موضوعه‌ی بشری و الحاد و حاکمیت سکولاریسم است. ۳- در حکومت جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) دین اسلام، تنها دین حاکم بر جهان خواهد بود، چنان که دین و سیاست نیز از هم تفکیک‌ناپذیرند و بلکه سیاست و حکومت؛ در خدمت دین و اهداف متعالی آن است، در صورتی که در وضعیت جهانی شدن، دین، مخصوصاً اسلام، جایگاه روشنی ندارد. ۴- در حکومت جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) قرآن، محور زندگی بشر قرار می‌گیرد. حضرت علی (علیه السلام) فرمود: «وَيَعْطِفُ الرَّأْيَ عَلَى الْقُرْآنِ إِذَا عَطَفُوا الْقُرْآنَ عَلَى الرَّأْيِ [۱۷]؛ در آن هنگام که مردم قرآن را به رای خود تفسیر کنند، امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، آراء و نظر مردم را تابع قرآن قرار خواهد داد.» از این کلام امیرالمؤمنین (علیه السلام) استفاده می‌شود که در عصر حکومت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) محور همه چیز و همه آراء و عقاید، قرآن خواهد بود، در حالی که در وضعیت جهانی شدن، نه تنها قرآن، در جامعه‌ی بشری محور نیست، بلکه کوشش می‌شود که قرآن از صحنه خارج شود و اگر هم در برخی از جوامع، حضور کم رنگی دارد، سعی می‌شود که آیات قرآن را طبق نظر خود تفسیر کنند. ۵- حکومت جهانی امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) بر محور توسعه‌ی اخلاقی، اجتماعی، امتیاتی استوار است، در حالی که جهان کنونی ما، از بحران معنویت در رنج است، و امتیاتی نیز چه در سطوح فردی و چه سطوح عمومی و ملی و جهانی، به خطر افتاده است و از طرفی آن چه به عنوان اهرم قدرت است، برای کشورهای قدرت‌مند به رسمیت شناخته شده است. ۶- توسعه‌ی علمی، از ویژگی‌های بارز حکومت جهانی امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) است در حدیث شریف

از امام صادق (علیه السلام) می خوانیم: أَلْعَلَّمُ سَبْعَهُ وَعِشْرُونَ حَرْفًا فَجَمِيعٌ مَا جَاءَتْ بِهِ الرُّسُلُ، حَرْفَانِ، فَلَمْ تَعْرِفِ النَّاسَ حَتَّى الْيَوْمِ غَيْرِ الْحَرْفَيْنِ فَإِذَا قَامَ قَائِمُنَا خَرَجَ الْخَمْسَةُ وَالْعِشْرِينَ حَرْفًا فَبَثَّهَا فِي النَّاسِ وَصَمَّ إِلَيْهَا الْحَرْفَيْنِ حَتَّى يَبْثُهَا سَبْعَهُ وَعِشْرِينَ حَرْفًا [۱۸]؛ علم و دانش، بیست و هفت حرف است. تمام آن چه پیامبران الهی برای مردم آوردند، دو حرف بیش نبود و مردم تاکنون جز آن دو حرف را نشناخته اند، امّا هنگامی که قائم ما قیام کند، بیست و پنج حرف دیگر را آشکار و در میان مردم منتشر می سازد و دو حرف دیگر را با آن ضمیمه می کند تا بیست و هفت حرف، کامل و منتشر گردد. در عصر جهانی شدن، دانش پیشرفته، در انحصار کشورهای خاصی است و این کشورهای از انتقال آن به کشورهای دیگر جلوگیری می کنند. ۷- حکومت جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) حکومتی است مبتنی بر آموزه های حیاتی و دینی. در حالی که جهانی شدن، پیامد و حاصل آگاهانه و ناآگاهانه پیشرفت های سیاسی، اقتصادی. فن آوری، و در ارتباط با نظام سرمایه داری و سلطه طلبی است. ۸- حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) مشروعیت خود را از خدا دارد و به تعبیر دیگر، حکومت ولایی است که حاکم آن از طرف خدا منصوب است و از ناحیه ی مردم نیز مورد پذیرش است؛ یعنی، حکومتی است که از یک سو مبتنی بر تأیید الهی است و از سوی دیگر، مورد رضایت مردم است، در حالی که در جهانی شدن، مشروعیت حکومت جهانی، از ناحیه ی مردم است، آن هم با هزاران فریب کاری که در گرفتن آرای مردم به کار می رود. ۹- حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) بر مبنای حاکمیت عقل است؛ زیرا، عقل انسان ها، در عصر ظهور، به کمال می رسد. در حالی که حکومت بر اساس جهانی شدن، بر منابجی هواهای نفسانی و تمایلات حیوانی شکل می گیرد. در حدیثی از امام باقر (علیه السلام) می خوانیم: «إِذَا قَامَ قَائِمُنَا وَضَعَ اللَّهُ يَدَهُ عَلَى رُؤُوسِ الْعِبَادِ فَجَمَعَ بَهَا عَقُولَهُمْ وَكَمَلَتْ بِهَا أَحْلَاقَهُمْ؛ [۱۹] هنگامی که قائم ما قیام کند، خداوند، دست اش را بر سر بندگان می گذارد و عقول آنان را با آن، کامل و افکارشان را پرورش داده تکمیل می کند.» ۱۰- در حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) به خاطر توسعه ای که در دانش و عقل بشر پیدا می شود، تمامی ظرفیت های اقتصادی طبیعت، کشف می شود و سرمایه. در حدّ وفور، در اختیار است و سیستم توزیع نیز درست عمل می کند، لذا اثری از فقر و شکاف طبقاتی و جنوب و شمال و کشورهای پیشرفته و عقب مانده، مشاهده نمی شود. در این حکومت، جایی را نمی توان دید که آباد نشده باشد. همه جا یک سان از مواهب طبیعت برخوردار خواهند شد. در این رابطه، روایات فراوانی است که به بعضی از آنها اشاره می شود: وَإِنَّهُ يَبْلُغُ سُلْطَانَهُ الْمَشْرِقَ وَالْمَغْرِبَ وَتَظْهَرُ لَهُ الْكِنُوزُ وَلَا يَبْقَى فِي الْأَرْضِ خَرَابٌ إِلَّا يُعْمَرُهُ؛ [۲۰] حکومت او، شرق و غرب جهان را فرا خواهد گرفت و گنج های زمین برای او ظاهر می شود و در سرتاسر عالم، جای ویرانی باقی نخواهد ماند مگر این که آن را آباد خواهد ساخت. إِذَا قَامَ الْقَائِمُ... وَآءَخْرَجَتِ الْأَرْضُ بَرَكَاتِهَا وَرَدَّ كُلُّ حَقٍّ إِلَى أَهْلِهِ... [۲۱] أَبْشُرْكُمْ بِالْمَهْدِيِّ يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا كَمَا مِلَّتْ جَوْرًا وَظُلْمًا... يُقَسِّمُ الْمَالَ صِحاحًا فَقَالَ رَجُلٌ: «مَا مَعْنَى صِحاحًا؟» قَالَ: «بِالتَّسْوِيَةِ بَيْنَ النَّاسِ». [۲۲]؛ شما را به ظهور مهدی بشارت می دهم، زمین را پر از عدل می کند، همان گونه که پر از جور و ستم شده است... و اموال را به طور صحیح بین مردم تقسیم می کند شخصی پرسید: «معنای تقسیم صحیح چیست؟». فرمود: «به طور مساوی بین مردم تقسیم می کند». با چنین برنامه ای، یقیناً، شکاف های طبقاتی حاکم نخواهد شد، در حالی که در نظام های اقتصادی حاکم بر جهان، شکاف های اقتصادی وحشت ناکی وجود دارد. شکاف شمال و جنوب، شکافی است که به اجماع صاحب نظران توسعه، میان کشورهای توسعه یافته و عقب مانده وجود دارد. وجود کشورهای فقیر و بدکار در این عالم، بهترین شاهد بر مدعا است. ۱۱- طبق کلام امیرالمؤمنین (علیه السلام) در حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) مؤمنان، به دور او اجتماع می کنند، و از افراد فاسق و فاجر و کافر، در آن حکومت اثری نیست: فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ ضَرَبَ يَعْسُوبُ الدِّينِ بَدَنِيهِ فَيَتَّحَمِعُونَ إِلَيْهِ كَمَا مُجْتَمِعٌ قُرْعُ الْخَرِيفِ؛ [۲۳] هنگامی که وضع بدین منوال شد، پیشوای دین خشم گیرد و آمادگی خود را اعلام کند. در این موقع، مؤمنان به سرعت در اطراف اش جمع شوند، همانند اجتماع ابرهای پائیزی. در جهانی شدن، مؤمنان واقعی، جایگاهی ندارند

و اطراف حاکمان و قدرت‌مندان را افراد هواپرست و لابلالی گرفته‌اند. آنان، اساساً، حکومت و سیاست را از دین جدا می‌دانند و به تعبیر دیگر، در این نوع حکومت، جایی برای مؤمنان نیست. ۱۲- الهی شدن، خواسته‌های بشر در هنگام حکومت جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) است: *يَعْطِفُ الْهَوَى عَلَى الْهُدَى إِذَا عَطَفُو الْهُدَى عَلَى الْهَوَى* [۲۴]؛ او، خواسته‌های نفسانی را تحت اشعاع هدایت الهی قرار می‌دهد، هنگامی که مردم هدایت را تحت اشعاع هوای و هوس خویش قرار داده‌اند. در عصر جهانی شدن، کوشش، بر طرد فکر الهی و سعی در تبعیت از هواهای نفسانی است. ۱۳- در عصر حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) اجتماع گمراهان پراکنده می‌شود و حق جویان گرد هم جمع می‌شوند: *دَوِّصَدْعُ شَعْبًا وَيَشْعَبُ صَدْعًا* [۲۵]؛ او، جمعیت‌های گمراه و ستمگر را پراکنده می‌کند و حق جویان پراکنده را به دور هم گرد آورد. در جهانی شدن، ستمگران عالم به هم می‌پیوندند و حق جویان را پراکنده می‌سازند. ۱۴- در حکومت جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) ستمگران و طاغوتیان و کارگزاران بد کیفر می‌بینند و نیکان پاداش می‌گیرند و تشویق می‌شوند: *الَا وَفِي عَدِّ - وَسَيَأْتِي عَدًّا بِمَالًا تَعْرِفُونَ (يَأْخُذُ الْوَالِي مِنْ غَيْرِهَا عَمَلًا عَلَى مَسَاوِي أَعْمَالِهَا [۲۶]؛ آگاه باشید! فردا که فردایی است ناشناخته - کسی بر شما حکومت خواهد کرد از غیرخاندان حکومت‌ها. او، عمال و روسای حکومت‌ها را بر اعمال بدشان کیفر می‌دهد. در عصر جهانی شدن، درست قضیه به عکس است به جنایتکاران مانند شارون (نخست وزیر اسرائیل) لقب «مصلح» می‌دهند و به فرمانده ناو آمریکایی که دستور شلیک موشک را به هواپیمای مسافری ایران داد و نزدیک سیصد تن مسافر بیگناه را کشت، جایزه می‌دهند و فلسطینی‌های محروم و حزب الله ستم کشیده را لقب تروریست می‌دهند. ۱۵. حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) بر اساس عدل و قسط اداره می‌شود، و جایی از کره زمین نیست که در آن عدل گسترده نشود. در روایات متعدد، تعبیر به «یَمَلَأُ» - یعنی زمین از عدل پر می‌شود - شده است. رسول خدا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فرمود: *«يَخْرَجُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يُوْاطِئُ اسْمُهُ اسْمِي وَخُلُقُهُ خُلُقِي فَيَمَلَأُهَا عَدْلًا وَقَسْطًا كَمَا مُلِّتُ كَمَا مُلِّتَ ظُلْمًا وَجَوْرًا؛ مردی از اهل بیت (علیهم السّلام) من خروج می‌کند که اسم او، اسم من، خلق او، مانند خلق من است. زمین را از عدل و قسط پر می‌کند، همان گونه که از ظلم و جور پر شده است. حاکمان در حکومت‌های عصر جهانی شدن، خود، از ستمگران اندو چنان در زمین عمل می‌کنند که گویا دشمن عدل‌اند و اساساً این که قبل از آمدن حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) جهان پر از ظلم و ستم می‌شود، در همان عصر جهانی شدن است که ظلم فراگیر در زمین تحقق پیدا می‌کند. امتیازات حکومت واحد جهانی حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) منحصر در همین پانزده مورد نیست، بلکه ما، در حدّ نیاز یک مقاله، به آن‌ها اشاره کردیم. به امید آن که ره پویان آن حضرت، در آینده، امتیازات بیش تری را مطرح کنند.**

پاورقی

- [۱]، ترجمه‌ی: دکتر احمد یزدانی پناه و سیف الله صادقی. ۷- جامعه شناسی سیاسی معاصر، کیت نش، ترجمه‌ی، محمد تقی دلفروز، تهران ۱۳۸۰.
- [۲] دکتر سلیمان ایران زاده، جهانی شدن و تحولات استراتژیک، ص ۱۷.
- [۳] هانس پیتر مارتین و شومن، دام جهانی شدن، ترجمه‌ی حمیدرضا شهمیرزادی.
- [۴] جهانی شدن و تحولات استراتژیک در مدیریت و سازمان، ص ۲۱.
- [۵] مالکوم واترز، جهانی شدن، ص ۱۲.
- [۶] دکتر سلیمان ایران زاده، جهانی شدن، ص ۷ - ۲۶.
- [۷] مالکوم واترز، جهانی شدن، ترجمه‌ی اسماعیل مردانی و سیاوش مریدی، ص ۱۳ - ۱۴.

- [۸] مالکوم واترز، جهانی شدن، ترجمه ی اسماعیل مردانی و سیاوش مریدی، ص ۱۳ - ۱۴.
- [۹] هیملینگ کسپس، تاملاتی در مفهوم جهانی شدن، ترجمه ی آزاده ابراهیمی، مهر ۱۳۷۹.
- [۱۰] جهانی شدن و تحولات استراتژیک به نقل از علی عبدالحمید عادل، جهانی شدن و آثار آن بر کشورهای جهان سوم، ترجمه ی مهندس سید اصغر قریشی.
- [۱۱] آل عمران / ۶۴.
- [۱۲] انبیا: ۱۰۵.
- [۱۳] نور: ۵۵.
- [۱۴] صف: ۹.
- [۱۵] مجمع البیان، ذیل آیه کانهم از سوره ی صف.
- [۱۶] آل عمران: ۹.
- [۱۷] نهج البلاغه، ج ۱۳۸.
- [۱۸] بحار، ج ۵۲، ص ۳۳۶.
- [۱۹] بحار، ج ۵۲، ص ۳۲۸.
- [۲۰] منتخب الاثر، ص ۴۸۲.
- [۲۱] بحار، ج ۵۲، ص ۳۳۸.
- [۲۲] عقد الدرر، باب هفتم، ص ۲۰۷.
- [۲۳] بحار، ج ۲، ص ۳۴۲.
- [۲۴] نهج البلاغه، خ ۱۳۸.
- [۲۵] نهج البلاغه، خ ۱۵۰.
- [۲۶] نهج البلاغه، خ ۱۳۸.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره

الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز تحقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-(۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۹۰ IR

۵۳-۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام: - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را ببدان، نگاه می‌دارد و با حجت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

